

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15/2547

นางรุ่งรัตน์ ชิวสาธน์ ผู้แทนโดยชอบธรรมของ โจทก์ นายกานต์ ชิวสาธน์ และนายพฤทธิ์ ชิวสาธน์
การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

ไม่มีย่อสั้น

คำพิพากษา

(สำเนา) คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่
ระหว่างศาล ที่ ๑๕/๒๕๔๗ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๗ เรื่อง เขตอำนาจศาลเกี่ยวกับ
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง
(๓) ศาลแพ่ง ระหว่าง ศาลปกครองกลาง การส่งเรื่องต่อคณะกรรมการ ศาลแพ่งโดยสำนักงาน
ศาลยุติธรรมส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลพิจารณาวินิจฉัย
ชี้ขาดตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่
ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกรณีคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องคดีโต้แย้งเขตอำนาจศาลที่รับฟ้องคดี
และศาลที่ส่งความเห็นและรับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีนั้น
ข้อเท็จจริงในคดี เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ นางรุ่งรัตน์ ชิวสาธน์ ในฐานะส่วนตัวและ
ผู้แทนโดยชอบธรรมของนายกานต์ ชิวสาธน์ และนายพฤทธิ์ ชิวสาธน์ ยื่นฟ้อง
การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ ๑ นายเชษฐา ไชยธรรม์ ในฐานะผู้รักษาการผู้ว่าการ
การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ ๒ นายวัฒนชัย สุวรรณะ ในฐานะผู้รักษาการผู้ว่าการ
การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ ๓ ต่อศาลแพ่งเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๘๖/๒๕๔๖ ขอให้จำเลย
ทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากจำเลยทั้งสามปฏิบัติหน้าที่ด้วย
ความประมาทเลินเล่อปราศจากความระมัดระวังในภาวะซึ่งจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ โดย
ไม่ดำเนินการติดตั้งสัญญาณหรือเครื่องหมายจราจรทั้งประเภทเตือนและหรือประเภทบังคับใน
ทางพิเศษยกระดับบางนา-ตราดบริเวณช่องทางขึ้น ถนนบางนา-ตราด กม. ๔ ซึ่งเป็นทางลาดชัน
และทางขาด เพื่อเตือนและป้องกันมิให้เกิดอันตรายและความเสียหายแก่ผู้ใช้ทางพิเศษ ซึ่งอยู่ใน
ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ของจำเลยทั้งสามตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.
๒๕๒๒ มาตรา ๔ (๓๗) (๓๘) ประกอบประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานจราจรใน
ทางพิเศษและพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษตามประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔
ทำให้นายสุวิทย์ ชิวสาธน์ สามมีโดยชอบกฎหมายของโจทก์ (นางรุ่งรัตน์ ชิวสาธน์) ขับรถยนต์เลย
ทางขาดตกลงกระแทกรถยนต์ที่อยู่บนพื้นถนนด้านล่างถึงแก่ความตาย ในวันซึ่งสองสถานจำเลยทั้ง
สามยื่นคำให้การปฏิเสธว่า มิได้กระทำความผิด ขอให้ยกฟ้องและโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้ไม่
อยู่ในอำนาจศาลแพ่งที่จะพิจารณาพิพากษาได้ เนื่องจากกรณีเป็นการฟ้องคดีเกี่ยวกับการกระทำ
ละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจปกครองตามกฎหมายและเกิดจากการละเลย
ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๓๙ จึงอยู่ในอำนาจของศาลปกครองที่จะพิพากษาและมีคำสั่งตามมาตรา ๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และต่อมา จำเลยทั้งสามได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองพิจารณาวินิจฉัย โดยเห็นว่า คดีอยู่ในอำนาจของศาลปกครองที่จะพิจารณาและมีคำสั่ง ขอให้ศาลปกครองพิจารณาวินิจฉัยและจัดทำความเห็นส่งไปให้ศาลปกครองตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลแพ่งเห็นว่า การพิจารณาอำนาจศาลในกรณีนี้จำเป็นต้องพิจารณาอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากกฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร อันเกิดจากการจำกัดประเภทคดีที่เกิดจากการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง โดยมีได้มุ่งหมายให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ธรรมดาหรือการกระทำละเมิดที่ไม่ได้เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ในคดีนี้โจทก์ฟ้องอ้างว่า ความเสียหายเกิดขึ้นมาจากความประมาทเลินเล่อของจำเลยทั้งสามที่ไม่ติดตั้งสัญญาณ เครื่องหมาย รวมทั้งอุปกรณ์จราจร ถือว่าเป็นการกระทำทางกายภาพ กรณีพิพาทจึงมิได้เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากกฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรแต่อย่างใด คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมตามนัยคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑/๒๕๔๕ ศาลปกครองกลางเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำฟ้องว่า เหตุในคดีเกิดจากการที่จำเลยทั้งสามมีหน้าที่ต้องติดตั้งสัญญาณเตือนและสร้างคอนกรีตที่มีความสูง ความหนา และแข็งแรงเพียงพอ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุรถยนต์ตกลงมาจากทางพิเศษ แต่จำเลยทั้งสามมิได้จัดให้มีการติดตั้งเครื่องหมายหรือสัญญาณทั้งประเภทเตือนหรือบังคับทั้งทางลาดชันและทางขาด เป็นเหตุให้นายสุวิทย์ ชีวสารถ ขัณฑ์ยนต์ตกลงมาจากทางพิเศษยกระดับบางนา-ตราด กระแทกพื้นถึงแก่ความตาย และโดยที่ข้อ ๒ ของประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ บัญญัติให้จัดตั้งหน่วยงานทางพิเศษขึ้น เรียกว่า "การทางพิเศษแห่งประเทศไทย" เรียกโดยย่อว่า กทพ. และให้เป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (๑) สร้างหรือจัดให้มีด้วยวิธีการใดๆ ตลอดจนบำรุงและรักษาทางพิเศษ .. (๓) ดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับทางพิเศษ ข้อ ๖ บัญญัติให้เพื่อบรรลุดังกล่าวตามข้อ ๒ ให้ กทพ. มีอำนาจสร้าง ซื้อ จัดทำ รับโอน จำหน่าย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน ยืม ให้ยืม และดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ของ กทพ. ข้อ ๑ บัญญัติว่า "ทางพิเศษ" หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดสร้างขึ้นใหม่ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ใต้พื้นดิน เหนือพื้นดินหรือพื้นน้ำ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจราจรเป็นพิเศษ และหมายความรวมถึงทางซึ่งใช้สำหรับรถรางเดียวหรือรถใต้ดิน สะพานอุโมงค์เรือสำหรับขนส่งรถข้ามฟาก ท่าเรือสำหรับขึ้นลงรถ ทางเท้า ที่จอดรถ เขตทาง ไหล่ทาง เขื่อนกันน้ำ ท่อทางระบายน้ำ กำแพงกันดิน รั้วเขต หลักระยะสัญญาณจราจร เครื่องหมายจราจรและอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์เกี่ยวกับงานทางพิเศษ ข้อ ๑๕ บัญญัติว่า ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ กทพ. ตามนโยบาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของคณะกรรมการและมีอำนาจ

บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง ข้อ ๑๘ วรรคสอง บัญญัติว่า ให้ผู้ทำการแทนผู้ว่าการหรือผู้
รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างเดียวกับผู้ว่าการ เว้นแต่
อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ และข้อ ๕๗ บัญญัติว่า ให้พนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานจรรยาหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจรรยา
ทางบกเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ในทางพิเศษยกเว้นอำนาจเปรียบเทียบคดี ประกอบกับประกาศ
กระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานจรรยาในทางพิเศษและพนักงานเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่
เกี่ยวกับการจรรยาในทางพิเศษตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน
๒๕๑๕ แต่งตั้งให้ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเป็นพนักงานจรรยาในทางพิเศษ และเป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจรรยาในทางพิเศษ โดยให้หมายความรวมถึงผู้ทำการ
แทนผู้ว่าการ หรือรักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการ แล้วแต่กรณี ซึ่งประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม
พ.ศ. ๒๕๒๔ และตามมาตรา ๑๓๙ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า ใน
ทางสายใดหรือเฉพาะตอนใดที่เจ้าพนักงานจรรยาเห็นว่าถ้าได้ออกประกาศข้อบังคับหรือระเบียบ
เกี่ยวกับการจรรยาแล้วจะเป็นการปลอดภัยและสะดวกในการจรรยา ให้เจ้าพนักงานจรรยา
มีอำนาจออกประกาศข้อบังคับหรือระเบียบดังต่อไปนี้ ... (๑๕) ชิดเส้นหรือทำเครื่องหมายจราจร
บนผิวทางหรือติดตั้งสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจร ... ดังนั้น จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงาน
ทางปกครองที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างหรือจัดให้มีด้วยวิธีการใดๆ ตลอดจนบำรุง
และรักษาทางพิเศษหรือดำเนินการต่างๆ เกี่ยวกับทางพิเศษ และมีอำนาจสร้าง ข้อ จัดหา และ
ดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ของจำเลยที่ ๑ โดยมีจำเลยที่ ๒
และที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีหน้าที่บริหารกิจการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของจำเลย
ที่ ๑ และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงานจรรยาในทางพิเศษ และพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่
เกี่ยวกับการจรรยาในทางพิเศษ มีอำนาจชิดเส้นหรือทำเครื่องหมายจราจรบนผิวทาง หรือติดตั้ง
สัญญาณจราจร หรือเครื่องหมายจราจรบนทางพิเศษ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าทางพิเศษยกระดับ
บางนา-ตราด บริเวณช่องทางขึ้นถนนบางนา-ตราด กม. ๔ ทิศมุ่งหน้าไปทางจังหวัดชลบุรีมีทาง
ขาด จึงเป็นหน้าที่ของจำเลยทั้งสามที่จะต้องดำเนินการติดตั้งเครื่องหมายจราจร หรือ
สัญญาณจราจรทั้งประเภทเตือนและบังคับเพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุในทางพิเศษตามนัย
บทบัญญัติที่อ้างถึงข้างต้น กรณีตามคำฟ้องจึงเป็นคดีพิพาทที่เกิดจากการกระทำละเมิดของ
หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย
กำหนดให้ต้องปฏิบัติ อันเป็นคดีปกครองที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา หรือมีคำสั่งของ
ศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา
คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คำวินิจฉัย ปัญหาที่จะต้องพิจารณา คือ คดีที่เอกชนฟ้องเรียกค่าเสียหาย
จากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการติดตั้ง
สัญญาณหรือเครื่องหมายจราจรเพื่อเตือนและป้องกันมิให้เกิดอันตรายและความเสียหายแก่ผู้ใช้
ทางพิเศษ ทำให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมหรือ
ศาลปกครอง คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นมีว่า จำเลยทั้ง
สามมีฐานะเป็นฝ่ายปกครองหรือไม่ ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๒ บัญญัติว่า ให้จัดตั้งหน่วยงานการทางพิเศษขึ้นเรียกว่า
"การทางพิเศษแห่งประเทศไทย" เรียกโดยย่อว่า กทพ. และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์
ดังต่อไปนี้ (๑) สร้างหรือจัดให้มีด้วยวิธีการใด ๆ ตลอดจนบำรุงและรักษาทางพิเศษ (๒) จัด

ดำเนินการหรือควบคุมธุรกิจอันเกี่ยวกับการขนส่งโดยรถรางเดียวหรือรถใต้ดิน (๓) ดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทางพิเศษ ข้อ ๑๓ บัญญัติว่า ให้มีผู้ว่าการหนึ่งคนโดยคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง การแต่งตั้ง การกำหนดอัตราเงินเดือน หรือการให้ออกจากตำแหน่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรี ข้อ ๑๕ บัญญัติว่า ให้ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ กทพ. ตามนโยบายระเบียบ หรือข้อบังคับของคณะกรรมการและมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงาน และลูกจ้าง ข้อ ๑๘วรรคสอง บัญญัติว่า ให้ผู้ทำการแทนผู้ว่าการหรือผู้รักษาการในตำแหน่ง ผู้ว่าการมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างเดียวกับผู้ว่าการ เว้นแต่อำนาจหน้าที่ของ ผู้ว่าการในฐานะกรรมการ ดังนั้น จำเลยที่ ๑ จึงมีอำนาจหน้าที่จัดให้มีบริการสาธารณะด้าน การจราจรและมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครอง และจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประเด็นที่ต้องพิจารณาคัดไปมีว่า คดีนี้เป็นคดีที่ฝ่ายปกครองกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลย ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ อันจะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ ศาลปกครองหรือไม่ พิจารณแล้วเห็นว่า ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๐ ข้อ ๒ กำหนดให้ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) มีอำนาจหน้าที่ประการสำคัญในการสร้างหรือจัดให้มีด้วย วิธีการใด ๆ บำรุงและรักษาทางพิเศษ ตลอดจนดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทางพิเศษ โดยข้อ ๑ บัญญัติว่า "ทางพิเศษ" หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดสร้างขึ้นใหม่ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ใต้พื้นดิน เหนือพื้นดินหรือพื้นน้ำ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจราจรเป็นพิเศษ และหมายความ รวมถึงทางซึ่งใช้สำหรับรถรางเดียวหรือรถใต้ดิน สะพานอุโมงค์หรือสำหรับขนส่งรถข้ามฟาก ท่าเรือ สำหรับขึ้นลงรถ ทางเท้า ที่จอดรถ เขตทาง ไหล่ทาง เขื่อนกันน้ำ ท่อทางระบายน้ำ กำแพงกันดินรั้ว เขต หลักระยะสัญญาณจราจร เครื่องหมายจราจรและอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์เกี่ยวกับ งานทางพิเศษ ข้อ ๑๕ บัญญัติให้ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ กทพ. ข้อ ๕๗ บัญญัติว่า ให้พนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานจราจร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ประกอบกับประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานจราจรในทางพิเศษและพนักงานเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับการจราจรในทางพิเศษตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ แต่งตั้งให้ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็น พนักงานจราจรในทางพิเศษ และเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจราจรใน ทางพิเศษ โดยให้หมายความรวมถึงผู้ทำการแทนผู้ว่าการ หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการ แล้วแต่กรณี และมาตรา ๑๓๙ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า ในทาง สายใดหรือเฉพาะตอนใดที่เจ้าพนักงานจราจรเห็นว่าถ้าได้ออกประกาศข้อบังคับหรือระเบียบ เกี่ยวกับการจราจรแล้วจะเป็นการปลอดภัยและสะดวกในการจราจร ให้เจ้าพนักงานจราจร มีอำนาจออกประกาศข้อบังคับหรือระเบียบดังต่อไปนี้ ... (๑๕) ชิดเส้นหรือทำเครื่องหมายจราจร บนผิวทางหรือติดตั้งสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจร ... ดังนั้น จำเลยทั้งสามจึงมีหน้าที่ โดยตรงในการติดตั้งสัญญาณหรือเครื่องหมายจราจรในทางพิเศษให้ครบถ้วน เพื่อให้การจราจรใน ทางพิเศษเป็นไปโดยเรียบร้อยเกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทางพิเศษ เมื่อปรากฏในข้อเท็จจริงตาม พ้องว่า จำเลยละเลยต่อหน้าที่ดังกล่าว โดยไม่ติดตั้งสัญญาณและเครื่องหมายจราจรทั้งประเภท เตือนและบังคับหรือก่อสร้างกำแพงสูงป้องกันรถยนต์ตกในเขตทางพิเศษเพื่อแสดงให้เห็น ว่าห้ามรถยนต์ทุกชนิดผ่านและมีอันตรายห้ามผ่านเด็ดขาด เป็นเหตุให้สามล้อของโจทก์ขับรถเกิด

อุบัติเหตุถึงแก่ความตาย และข้อเท็จจริงตามคำให้การปรากฏว่า จำเลยได้ต่อสู้ว่า จำเลยได้ทำ สัญญาฉ้อโกงบนผิวทางคือ เกาะสีและลูกศร และทำแท่งคอนกรีตเสริมเหล็กวางเป็นกำแพง พร้อมทาสีแดงอันเป็นสัญญาณเตือนและป้องกันภัยที่ครบถ้วนแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีเครื่องหมาย หรือสัญญาณอื่นตามที่โจทก์กล่าวอ้างอีก คดีพิพาทจึงมีประเด็นถกเถียงกันในหลักวิชาว่า ใน บริเวณดังกล่าวจำเป็นต้องมีเครื่องหมายหรือสัญญาณจราจรเพื่อป้องกันภัยตามที่โจทก์กล่าวอ้าง หรือไม่ และจำเลยละเลยต่อหน้าที่ในการจัดทำหรือไม่ คดีพิพาทจึงมีไขปัญหาเรื่องการ ปฏิบัติหน้าที่ธรรมดา หากแต่เป็นคดีละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง จึงวินิจฉัย ชี้ขาดว่า คดีเรียกค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อ หน้าที่ไม่ดำเนินการติดตั้งสัญญาณหรือเครื่องหมายจราจรทำให้เอกชนถึงแก่ความตาย ระหว่าง นางรุ่งรัตน์ ชิวสาธน์ ในฐานะส่วนตัวและผู้แทนโดยชอบธรรมของนายกานต์ชิวสาธน์ และนาย พฤทธิ์ ชิวสาธน์ โจทก์ กับการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ ๑ นายเผชิญไพโรจน์ศักดิ์ ในฐานะ ผู้รักษาการผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ ๒ นายวัฒนชัย สุวคนธ์ ในฐานะผู้รักษาการ ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ ๓ จำเลย อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ ศาลปกครอง ซึ่งในคดีนี้ได้แก่ ศาลปกครองกลาง (ลงชื่อ) อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ (ลงชื่อ) เฉลิมชัย เกษมสันต์ (นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ) (หม่อมหลวงเฉลิมชัย เกษมสันต์) ประธานศาลฎีกา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศาลยุติธรรม (ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน (ลงชื่อ) อัครวิทย์ สุมาวงศ์ (นายอัคราทร จุฬารัตน) (นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์) ประธานศาลปกครองสูงสุด กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิของศาลปกครอง (ลงชื่อ) พลโท อภิรัฐพร เจริญพานิช (ลงชื่อ) พลโท อาชวัน อินทรเกสร (อภิรัฐพร เจริญพานิช) (อาชวัน อินทรเกสร) หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิของศาลทหาร (ลงชื่อ) พรชัย รัศมีแพทย์ (นายพรชัย รัศมีแพทย์) กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/15/2547>